

کاهش امید به زندگی در اروپا

امید به زندگی به عنوان یکی از مهم‌ترین شاخص‌های سلامت و رفاه در جوامع، همواره مورد توجه محققان و سیاست‌گذاران بوده است.

در دهه‌های گذشته، اروپا شاهد افزایش چشمگیر امید به زندگی بود، اما در سال‌های اخیر، این روند با کندی مواجه شده است. این تغییر نه‌تنها نشان‌دهنده چالش‌های جدید در حوزه سلامت عمومی است، بلکه لزوم بازنگری در سیاست‌ها و رویکردهای پیشگیرانه را آشکار می‌کند.

از دهه ۱۹۶۰ تا اوایل قرن بیستم‌ویکم، امید به زندگی در اروپا به‌طور پیوسته افزایش یافت. برای مثال، در اسپانیا، امید به زندگی از کمتر از ۶۹سال در سال ۱۹۶۰ به بیش از ۸۳سال در سال‌های اخیر رسید. این پیشرفت عمدتاً به دلیل کاهش مرگ‌ومیر نوزادان، کنترل بیماری‌های عفونی، توسعه واکسن‌ها و آنتی‌بیوتیک‌ها، و بهبود استانداردهای زندگی حاصل شد. همچنین، موفقیت در درمان بیماری‌های قلبی -عروقی و برخی انواع سرطان نقش مهمی در این افزایش ایفا کرد.

با این حال، مطالعات اخیر نشان می‌دهند که سرعت رشد امید به زندگی در اروپا از سال ۲۰۱۱ به بعد کند شده است. بر اساس تحقیقی که در مجله «لانسِت» منتشر شده، میانگین افزایش سالانه امید به زندگی از ۰.۲۳ سال در بازه ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۱ به ۲۰۱۵ به ۰.۱۵ سال در سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۹ کاهش یافته است. علاوه بر این، همه‌گیری کووید ۱۹ نیز تأثیر منفی قابل توجهی بر این شاخص گذاشت و باعث کاهش ۰.۱۸ سالی امید به زندگی در سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۱ شد.

• دو عامل اصلی

۱. **بیماری‌های قلبی -عروقی و سرطان:** این دو عامل همچنان از اصلی‌ترین دلایل مرگ‌ومیر در اروپا هستند. اگرچه پیشرفت‌های پزشکی در دهه‌های گذشته باعث کاهش مرگ‌ومیر ناشی از این بیماری‌ها شد، اما از سال ۲۰۱۱، بهبود در این زمینه کندپیش می‌رود. افزایش چاقی و اضافه‌وزن، که تأثیر مثبت کنترل فشار خون و کلسترول را خنثی می‌کند، از دلایل این روند است.

۲. **چاقی و تغذیه ناسالم:** مصرف غذاهای فوق‌فرآوری‌شده که حدود ۴۰ درصد از کالری مصرفی در بسیاری از کشورهای اروپایی را تشکیل می‌دهند، به همراه کم‌حرکی، از عوامل مهم افزایش چاقی و بیماری‌های مرتبط با آن هستند. کشورهای اسکاندیناوی و بلژیک توانسته‌اند با اجرای سیاست‌های پیشگیرانه مؤثر، روند کاهش سرعت رشد امید به زندگی را کنترل کنند. این کشورها با محدود کردن عوامل خطر مانند کم‌حرکی، مصرف غذاهای ناسالم، سیگار و همچنین بهبود دسترسی به مراقبت‌های پزشکی باکیفیت، عملکرد بهتری داشته‌اند. در مقابل، کشورهایی مانند آلمان، اسکانلند و یونان با کاهش امید به زندگی مرتبط با سرطان مواجه شده‌اند.

محققان تأکید می‌کنند که سلامت تنها یک انتخاب فردی نیست، بلکه به محیط اجتماعی و سیاست‌های عمومی وابسته است. برای مثال، کشورهایی که توانسته‌اند رشد امید به زندگی را حفظ کنند، از طریق سیاست‌هایی مانند تنظیم تبلیغات محصولات مضر، وضع مالیات بر کالاهای ناسالم و ترویج جایگزین‌های سالم‌تر، به مقابله با عوامل خطر پرداخته‌اند. این رویکردها نشان می‌دهند که مقابله با صنایع مضر مانند دخانیات، غذاهای فوق‌فرآوری‌شده، سوخت‌های فسیلی و الکل، نیازمند اقدامات جمعی و سیاست‌های قوی است.

کند شدن سرعت رشد امید به زندگی در اروپا، زنگ خطری برای سیاست‌گذاران و جامعه علمی است. برای معکوس کردن این روند، باید بر پیشگیری از بیماری‌ها قبل از بروز آن‌ها تمرکز کرد. این امر مستلزم اجرای سیاست‌های عمومی مؤثر، بهبود دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی و ترویج سبک زندگی سالم است. همچنین، لازم است این باور که سلامت صرفاً یک مسئله فردی است، کنار گذاشته شود و به نقش محیط و سیاست‌های کلان در شکل‌دهی به رفتارهای سلامت‌محور توجه بیشتری شود.

در نهایت، تجربه کشورهای موفق در اروپا نشان می‌دهد که ترکیبی از سیاست‌های پیشگیرانه، مقابله با صنایع مضر و بهبود دسترسی به خدمات بهداشتی می‌تواند به افزایش امید به زندگی و بهبود کیفیت زندگی شهروندان منجر شود. این چالش‌ها فرصتی برای بازنگری در رویکردهای فعلی و حرکت به سمت جامعه‌ای سالم‌تر و پایدارتر محسوب می‌شوند.

تعطیلی ۵۰ مدرسه به دلیل کمبود دانش آموز

کاهش نرخ زادوولد آینده‌نظام آموزشی کره جنوبی را به خطر انداخته است

مواجه شده‌اند. برای جذب دانشجویان بیشتر، بسیاری از دانشگاه‌ها به تغییر رشته‌ها و ادغام دپارتمان‌ها روی آورده‌اند. به عنوان مثال، دپارتمان جامعه‌شناسی دانشگاه دنگو، در سال ۲۰۲۵ دیگر دانشجوی جدید نخواهد پذیرفت. این دپارتمان که ۴۵ سال سابقه دارد، تنها ۱۴ دانشجو برای رشته جامعه‌شناسی ثبت‌نام کرده است، در حالی که ظرفیت آن ۳۱ دانشجو است.

این کاهش تعداد دانشجویان هم بر آینده دانشگاه‌ها تأثیر می‌گذارد و هم چالش‌های جدی برای اساتید و کارکنان دانشگاه‌ها ایجاد می‌کند. بسیاری از دانشگاه‌ها مجبور به کاهش نیروی انسانی و تعدیل رشته‌های تحصیلی شده‌اند و برخی رشته‌هایی مانند علوم انسانی را کاهش داده و به جای آن بر رشته‌های فنی و مهندسی تمرکز کرده‌اند.

پیامدهای اجتماعی و اقتصادی

بحران جمعیتی کره جنوبی تنها به نظام آموزشی محدود نمی‌شود. این بحران تأثیرات گسترده‌ای بر جامعه و

طبق گزارش وزارت آموزش کره جنوبی، در سال ۲۰۲۵ حدود ۴۹ مدرسه در سراسر کشور تعطیل خواهند شد. از این تعداد، ۳۸ مدرسه ابتدایی، هشت مدرسه راهنمایی و سه تا دبیرستان هستند. این تعطیلی‌ها به‌ویژه در مناطق روستایی بیشتر مشهود است، جایی که کاهش جمعیت شدیدتر بوده و شکاف آموزشی بین پایتخت (سئول) و سایر استان‌ها را تشدید کرده است. در برخی مناطق، مانند استان گیونگ‌سانگ شمالی، ۴۲ مدرسه در سال ۲۰۲۵ حتی یک دانش‌آموز پایه اول نخواهند داشت. این شرایط در استان‌های دیگر مانند جئولای جنوبی، جئولای شمالی و گانگئون نیز دیده می‌شود. حتی در سئول، که پایتخت و پرجمعیت‌ترین شهر کره جنوبی است، تعداد دانش‌آموزان پایه اول در مدارس ابتدایی نسبت به سال گذشته ۹.۳ درصد کاهش یافته است.

تأثیرات بر دانشگاه‌ها

بحران جمعیتی تنها به مدارس محدود نمی‌شود. دانشگاه‌های کره جنوبی نیز با کاهش تعداد دانشجویان

هوش مصنوعی و تهدید مشاغل سنتی

این ۱۰ شغل آینده‌ای ندارند

توانایی هوش مصنوعی مولد در انجام کارهای مبتنی بر دانش تکراری است. در گزارش سال ۲۰۲۳ مجمع جهانی اقتصاد، مشاغل مرتبط با طراحان گرافیک در رده مشاغل با رشد متوسط و منشی‌های امور حقوقی در فهرست مشاغل پرریسک قرار نداشتند.

اتوماسیون و کاهش نیروی انسانی

بر اساس این گزارش، ۴۰ درصد شرکت‌ها به دلیل اتوماسیون هوش مصنوعی و خودکار شدن فرایندها، قصد کاهش نیروی انسانی خود را دارند. هوش مصنوعی اگرچه توانایی ایجاد ۱۷۰ میلیون شغل جدید در سراسر جهان را دارد، اما در عین حال می‌تواند ۹۲ میلیون موقعیت شغلی را از بین ببرد.

کارفرمایان هوشیار باشند

نسل Z در حال تغییر قواعد اشتغال است

رشد کارآفرینی در نسل Z

نسل Z را می‌توان کارآفرین‌ترین نسل تا به امروز برشمرد. پلتفرم‌های دیجیتال مانند تیک‌تاک و اینستاگرام موانع ورود به کسب‌وکار را کاهش داده‌اند. بر اساس یک گزارش، نیمی از این نسل تمایل دارند کسب‌وکار خود را راه‌اندازی کنند. آن‌ها به جای شغل‌های شرت‌کی، به دنبال استقلال مالی و رضایت شخصی هستند.

این نسل از شبکه‌های اجتماعی نه‌تنها برای سرگرمی، بلکه برای راه‌اندازی کسب‌وکار استفاده می‌کند. پلتفرم‌هایی مانند تیک‌تاک و اینستاگرام به آن‌ها اجازه می‌دهند تا با کمترین سرمایه اولیه، خلاقت خود را به درآمد تبدیل کنند. این رویکرد جدید به کار نشان‌دهنده تغییری فرهنگی است: «کار باید با زندگی سازگار باشد، نه برعکس.»

افزایش تمایل به مشاغل فنی

در یک تغییر غیرمنتظره، نسل Z علاقه زیادی به مشاغل فنی نشان داده است. بر خلاف تصور عمومی که این حوزه‌ها را گزینه‌ای جایگزین و ناگزیر می‌داند، مشاغل فنی به‌طور فزاینده‌ای به‌عنوان فرصت‌هایی پرسود، پایدار و کارآفرینانه در نظر گرفته می‌شوند.

بر اساس داده‌های مرکز پژوهشی کلیرینگ‌هاوس دانشجویی، ثبت‌نام در کالج‌های فنی و حرفه‌ای در بازه ۲۰۲۲ تا ۲۰۲۳، به میزان ۱۶ درصد در ایالات متحده افزایش یافته است. این گرایش تا حدی به دلیل

خبر

بر اساس گزارش مجمع جهانی اقتصاد (WEF)، ظهور و گسترش هوش مصنوعی (AI) تا پنج سال آینده، خطر ازدست رفتن فرصت‌های شغلی را برای ۱۰ شغل عمده افزایش خواهد داد. این گزارش هشدار می‌دهد که اگر صاحبان این مشاغل از همین حالا به فکر ارتقای مهارت‌های خود نباشند، با ریسک بالای بیکاری مواجه خواهند شد.

مشاغل در معرض خطر

گزارش مجمع جهانی اقتصاد، فهرستی از مشاغلی ارائه کرده که به دلیل پیشرفت هوش مصنوعی و اتوماسیون، بیشترین خطر را تجربه خواهند کرد. این مشاغل عبارتند از:

گزارش

نسل Z (متولدین سال‌های ۱۹۹۷ تا ۲۰۱۲) در حال تغییر بنیادین مفهوم کار است. این نسل با تفکر پیشرو و استفاده از فناوری‌های نوین، مسیرهای شغلی سنتی را کنار گذاشته و به سمت کارآفرینی، مشاغل فریلنسری و حرفه‌های فنی گرایش پیدا کرده است. بارشد اقتصاد گیگ و فرصت‌های دورکاری، کار سنتی دیگر یک الزام نیست، بلکه یک انتخاب است. سازمان‌هایی که نتوانند خود را با این تغییرات وفق دهند، نه تنها در جذب استعداد‌های برتر شکست خواهند خورد، بلکه از دید این نسل به عنوان برندگان نیز نامرئبط خواهند شد.

نسل Z سیستم‌های قدیمی مانند تحصیلات دانشگاهی و سلسله‌مراتب شرکتی را کنار گذاشته است. این نسل به دنبال آزادی عمل بیشتر و انعطاف‌پذیری در کار است. با وجود اقتصاد گیگ و فرصت‌های دورکاری، اشتغال سنتی دیگر تنها گزینه نیست. این نسل قدرت کارفرمایان را به چالش کشیده و توازن قدرت در محیط کار را تغییر داده است. بر اساس گزارش‌ها، نسل دیگر تمایلی به صرف سال‌ها در یک شرکت برای صعود در سلسله‌مراتب سازمانی ندارد. آن‌ها به دنبال مسیرهای سریع‌تر برای رشد شخصی و حرفه‌ای هستند. این تغییر نگرش شرکت‌ها را مجبور کرده تا سیاست‌های جذب و حفظ نیروی کار خود را بازنگری کنند.